

Санъ-Стефанска България

Ето и 19-й февруарий 1878 г. въ С.-Стефано прѣдградието на гордия Цариградъ, въ тоя паметенъ день Великия Князь Главнокомандующъ възвѣставаше тържествено, гологлавъ, високо, на руското войнство, че Богъ дарилъ слѣдъ неизкупими жертви славенъ миръ.

„Ура“ „Ура!“ — звучната тая „ура“ огласяваше за настаналия новъ възкресенъ животъ за България!

Главнокомандующиятъ Велики Князь незабавно слѣдъ подписването на мира телеграфически съобщи на Царя: „Имѣю счастье поздравить Ваше Величество съ подписаніемъ мира. — Господь сподобилъ насъ, Государь, окончить предпринятое Вами великое, святое дѣло. Въ день освобожденія крестьянъ Вы освободили христианъ изъ-подъ ига мусульманскаго.“

Слѣдъ нѣколко дена Великиятъ Князь пише на Царя слѣдното собственоръчно писмо:

„Благодареніе Богу миръ наконецъ подписанъ, миръ достойный и почетный для Россіи. Одного боюсь: чтобы на конгрессѣ князь Горчаковъ не уступилъ разнымъ требованіямъ, могущимъ возникнуть при пересмотрѣ мирныхъ условій. Однако что меня и многихъ утѣшаетъ, что конгрессъ предпола-